1864-02-15

Afsender	Modtager
Nanna Rygaard	Jens Brask

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Gl. Carlsberg

Modtagersted:
Mariager

Arkivplacering:
Carlsberg arkiv

Emneord:
Livet på Gl. Carlsberg

Dokumentindhold

41
Afventer transskription

41

Nanna

Carlsberg den 15de Febr 64.

Min Kjæreste! Det gjør mig ondt at Du har ventet mit Brev forgjæves idag. Fredag Aften havde Tante slaaet sin Bopæl op i mit Værelse paa Grund af at Vinden stod lige paa Sovekammeret og forstyrrede Natteroen. Jeg huserede i Gjæstekammeret og havde ingen Skrivematerialer der. Deraf seer Du Aarsagen til Brevets Udeblivelse. Lørdag Aften skrev jeg ei da intet Bud gaaer ind Søndag Morgen og iaftes havde vi Fremmede som sædvanlig og som sædvanlig Nielsens. Det var egentlig mest forat give dem lidt Adspredelse i deres Sorg over Zastraries Afreise. Forøvrigt var her ingen uden Mathias Steenstrups med Hanne og Trapholles og Familie der gjæster Kjøbenhavn og Ltnt. Djørups en Maanedstid. Professor Nielsen var i det æsthetiske Hjørne. Han brød en Lanse for Fru Gyllembourg med Fru Steenstrup

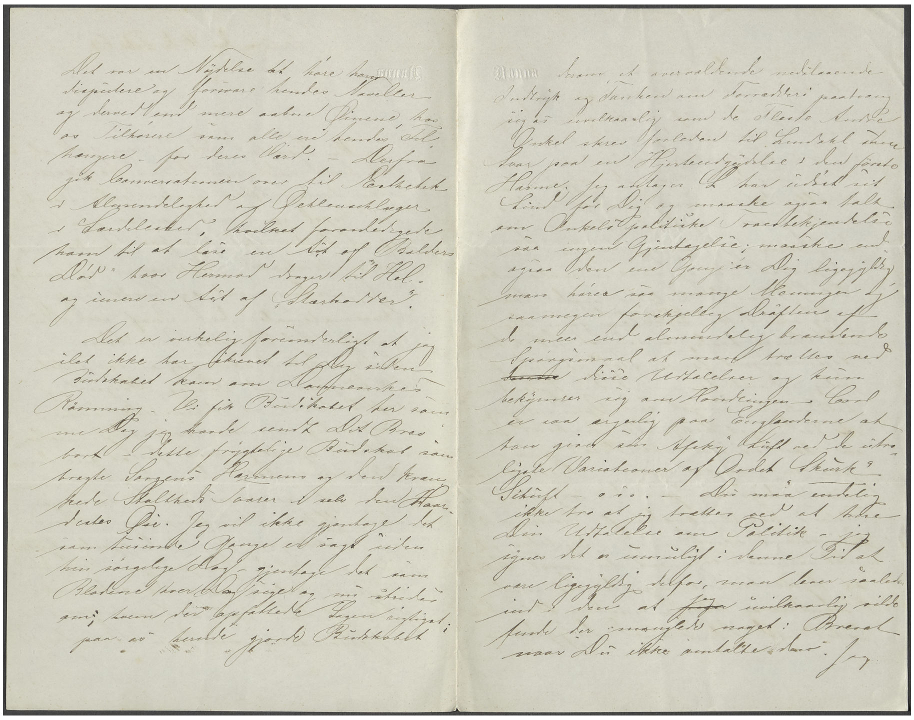

Det var en Nydelse at høre ham dispütere og forsvare hendes Noveller og derved end mere aabne Øinene hos os Tilhørere som alle ere hendes Tilhængere – for deres Værd. – Derfra gik Conversationen over til Æsthetik i Almindelighed og Oehlenschlæger i Særdeleshed, hvilket foranledigede ham til at læse et Stykke af „Balders Død" hvor Hermod drager til Hel. og senere et Stykke af „Starkodder".

Det er virkelig forunderligt at jeg slet ikke har skrevet til Dig siden Budskabet kom om Dannevirkes Rømning. Vi fik Budskabet her samme Dag jeg havde sendt Dit Brev bort – dette frygtelige Budskab som bragte Sorgens Harmens og den krænkede Stolthed's Taarer i selv den Haardestes Øie. Jeg vil ikke gjentage det som tusinde Gange er sagt siden hin sørgelige Dag – gjentage det som Bladene hver Dag sige og nu strides om; hvem der opfattede Sagen rigtigst. paa os hernede gjorde Budskabet i Hanna kom et overvældende nedslaaende Indtryk og Tanken om Forræderi paatrang sig os uvilkaarlig som de Fleste Andre. Onkel skrev forleden til Lundahl som Svar paa en Hjerteudgydelse i den første Harme. Jeg antager L. har sendt sit Svar til Dig og maaske igjen talt om Onkels politiske Trosbekjendelse saa ingen Gjentagelse; maaske end igjen den ene Gang er Dig ligegyldig man hører saa mange Meninger og saamegen forskjellig Drøften af de mer end almindelig brændende Spørgsmaal at man trættes ved ~~[illegible]~~ disse Udtalelser og kun bekymrer sig om Handlingen. – Carl er saa arrig paa Englænderne at han giver sin Afsky Luft ved de utroligste Variationer af Ordet Skurk Schuft – o.s.v. – Du maa endelig ikke tro at jeg trættes ved at høre Din Udtalelse om Politik – jeg synes det er umuligt i denne Tid at være ligegyldig derfor, man lever saaledes ind i den at ~~jeg~~ uvilkaarlig vilde finde der manglede noget i Brevet naar Du ikke omtalte den. Jeg synes ogsaa det er saa rimeligt at skulle vore Breve gjensidig give en Anskuelse af vore Stemninger maa den nödvendig med —

Her i Kjöbenhavn circulerer naturligvis en saadan Mængde Rygter saa at vi allerede ere saa fortrolige med at vi aldrig tro noget af — (det vil sige: de ubehagelige) mange komme hertil af privat Vei og naae maaske ikke til Jylland. Saaledes sagde Carl idag at 1ste Regiments Bataillon som kjempede ved Oversö baade, da tilsidst det fortvivlede Bajonetangrebet fandt Sted skjönt frygtelig udmattede — med den kjöbenhavnske Letsindighed sunget som Opmuntring et her meget bekjendt Omkvæd fra en ikke existerende Vise: paa'en paa'en paa'en igjen — lille Frederik Ludvigsen — paa den bekjendte Melodi paa Omkvædet af „Keiseren i Chinesernes Land" o.s.v. — ligeledes at i det samme Regiment der meest bestaaer af Kjöbenhavnere regnede det med Brandere og Vitzer medens 11te der stod ved Siden med de jydske

Hanna

Bönder underholdt sig om Stude og Foling, og som den tappre Landsoldat sagde; "hvem skal saa pløie Marken og hvem skal Græsset slaa" det var charakteristisk.

Lad mig høre hvad Jyderne sige om det nære Naboskab og om de vente et end nærmere, og sig til min Trøst at det ikke forholder sig som Onkel dømmer om Jydens Snæverhjertethed og Paaholdenhed; at de hellere gjör [illegible] nogle Indrömmelser naar de med faae Fred og blive fritagne for at punge ud.

Vi arbeide af alle Kræfter paa Gaver til Bazaren som nok skal være i denne Maaned i Studenterforeningens Selskabssal. Man fortæller at Studenter ville hjelpe at staa i Boderne og snakke for Kunderne.

Man glemmer sine egne smaa Interesser for dette almene. Det har ikke været mig muligt at aftale en Ferie til Maj – det syntes mig næsten fordringsfuldt at gjøre Krav paa en Opmærksomhed i denne Tid som kun er skjænket Fædrelandet

Danmark kan være frygtelig forandret naar den Tid kommer jeg seer Tiden an som man siger. Onkel siger Krigen vil vare mindst 3 Aar. De stakkels Soldater som døie saa frygteligt – Hvor man elsker dem – de ere jo ogsaa vort eneste Haab og eneste Fortrøstning. Sig mig hvorfor Du ikke er bleven indkaldt og om virkelig det kunne af Navn exercerende Studentercorps fritager derfor – Hvorledes gik det Johan?

Jeg saae paa mit Uhr og det viste præcis 12. Ikke mere altsaa for iaften. Godnat min Kjæreste Jeg længes efter Dig. Lev vel – Hils de Kjære i Hjemmet – Ih og Anna – Emilie B og Proolefamilien og alle øvrige Venner der bryde sig om

Din

Nanna.